

Τελευταίες εξελίξεις της βιομηχανίας διώξεων στη Χαλκιδική

Η προσπάθεια ανάπτυξης μεταλλευτικών δραστηριοτήτων στη Χαλκιδική συνιστά μια πιο εμφανή εικόνα των δραστηρίων επεμβάσεων που επιχειρούνται τα τελευταία χρόνια ενάντια σε περιοχές και πληθυσμούς, μέσω της περιφράξης και ευρείας καταστροφής κοινών φυσικών πόρων στο όνομα της ανάπτυξης. Στο πλαίσιο αυτό, ο αγώνας της Χαλκιδικής ενάντια στην εξόρυξη χρυσού έχει αποτελέσει δοκιμαστικό πεδίο κατασταλτικών πρακτικών και μιας γενικευμένης κατάστασης εξαίρεσης, που προορίζονται για να εφαρμοστούν στη συνέχεια σε ευρύτερο επίπεδο, απειλώντας ευθέως τις ελευθερίες του συνόλου της κοινωνίας. Μάλιστα, ειδικά μετά την καταστροφή του εργοταξίου της Ελληνικός Χρυσός – Eldorado Gold στις Σκουριές το Φεβρουάριο του '13, η κυριαρχία έχει χρησιμοποιήσει κάθε μέσο προκειμένου να εμποδίσει την εξάπλωση του αγώνα πέρα από τα γεωγραφικά όρια της Χαλκιδικής, και να αποτρέψει έτσι μια αντίστοιχη εξέλιξη σε άλλα ανάλογα επενδυτικά σχέδια: πρωτοφανή μεγέθη δυνάμεων καταστολής μέσα στα χωριά, 100άδες πολύωρες προσαγωγές διαδηλωτών χωρίς την παρουσία δικηγόρων, βίαιες εισβολές σε σπίτια, λήψη DNA ακόμα και δια της βίας από 100άδες αγωνιζόμενους χωρίς να έχουν καν απαγγελθεί κατηγορίες με σκοπό τη διατήρηση τράπεζας DNA, εγκαθίδρυση μιας βιομηχανίας διώξεων, μέσω του σχηματισμού δικογραφιών χιλιάδων σελίδων και της κατασκευής σεναρίων για υποτιθέμενες εγκληματικές οργανώσεις που δρουν στην περιοχή εμποδίζοντας την ανάπτυξη της χώρας.

Συνολικά, από το Μάρτιο του '12 μέχρι σήμερα, έχουν συνταχθεί 23 δικογραφίες, στις οποίες 320 άτομα κατηγορούνται ή φέρονται ως ύποπτοι, πολλά από τα οποία για βαριά κακουργήματα και σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Συγκεκριμένα, πρόκειται για 51 άτομα που στοχοποιούνται στο πλαίσιο των δύο μεγάλων δικογραφιών – 22 στη δικογραφία του εμπρησμού του εργοταξίου και 29 στη δικογραφία που αφορά ενέργειες που έλαβαν χώρα κατά την κινητοποίηση στο Λάκκο Καρατζά, το Μάιο του '13 (όπου η εταιρεία σκοπεύει να κατασκευάσει φράγμα εναπόθεσης τελμάτων) και στην περιοχή της Ιερισσού (από τις αρχές Μαΐου μέχρι και τις 25 Αυγούστου '13). Όσον αφορά τη δικογραφία Καρατζά, σχηματίστηκε με κύρια αφορμή κινητοποίηση στο βουνό, όπου πραγματοποιήθηκε συμπλοκή μεταξύ δυνάμεων καταστολής και διαδηλωτών που ήταν συγκεντρωμένοι προκειμένου να σταματήσουν τις εργασίες της εταιρείας. Οι διωκτικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι 4 αστυνομικοί δέχτηκαν πυροβολισμούς από κυνηγετικά όπλα. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η δικογραφία αυτή είναι η πρώτη στον αγώνα της Χαλκιδικής, η οποία στηρίχθηκε κατά κύριο λόγο σε πολύμηνες παρακολούθησεις συνομιλιών των εμπλεκόμενων προσώπων που καταγράφηκαν ύστερα από άρση του τηλεφωνικού τους απορρήτου, ποινικοποιώντας το όποιο περιεχόμενό τους.

Από τα άτομα που φέρονται ως ύποπτοι στο πλαίσιο των δικογραφιών του αγώνα, έχουν ασκηθεί διώξεις σε 43 άτομα από 4 δικογραφίες, από τα οποία έχουν δικαστεί μόνο τα 21- 3 άτομα που συνελήφθησαν στις 12 Μαΐου '13 (σε κινητοποίηση γυναικών την ίδια μέρα με την κινητοποίηση στον Καρατζά), 4 άτομα που συνελήφθησαν στην πορεία στο βουνό στις 9 Σεπτέμβρη '12, καθώς και 14 άτομα που συνελήφθησαν σε αντίστοιχη διαδήλωση τον Οκτώβρη του '12. Από τα άτομα αυτά, τα περισσότερα αθωώθηκαν, ενώ στους υπόλοιπους επιβλήθηκαν ολιγόμηνες ποινές με 3ετή αναστολή. Οι υπόλοιποι 22 στους οποίους έχουν ασκηθεί διώξεις σχετίζονται με την υπόθεση του εμπρησμού του εργοταξίου. Από αυτούς, οι 4 υπέστησαν πολύμηνη προφυλάκιση. Συγκεκριμένα, οι 2 πρώτοι προφυλακίστηκαν περίπου δύο μήνες μετά τον εμπρησμό (στις 14 Απριλίου '13), ύστερα από βίαιη έφοδο οπλισμένων κουκουλοφόρων της αντιτρομοκρατικής στα σπίτια τους, μπροστά στα μάτια των ανήλικων παιδιών τους, με σκοπό τη σύλληψή τους. Παρέμειναν σε προφυλάκιση για 6 μήνες (μέχρι τον Οκτώβριο του '13). Οι επόμενοι 3, ενάμιση μήνα αργότερα (7 Μαΐου '13), αφού απολογήθηκαν ενώπιον του ανακριτή, αφέθηκαν ελεύθεροι, με περιοριστικούς όρους, ενώ τους επιβλήθηκαν χρηματικές εγγυήσεις. Οι 2 τελευταίοι κρίθηκαν επίσης προφυλακιστέοι λίγους μήνες μετά (10 Ιουλίου '13) και αποφυλακίστηκαν το Νοέμβριο του '13.

Στα 13 άτομα που φέρονταν ως ύποπτοι για τη συγκεκριμένη υπόθεση και των οποίων η ανάκριση εκκρεμούσε, προστέθηκαν ακόμη 2: ένα άτομο, του οποίου οι αναρτήσεις στο διαδίκτυο κρίθηκαν ύποπτες και ένα άτομο από τη δικογραφία που Καρατζά που το DNA του φέρεται να ταυτοποιήθηκε με γενετικό υλικό από την υπόθεση του εμπρησμού του εργοταξίου. Και οι 15, μετά την ανάκρισή τους στις 16 και 17 Ιουνίου, με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα, αφέθηκαν ελεύθεροι χωρίς εγγυήσεις, με τη διάκριση ότι για όλους εκτός από έναν ορίστηκαν περιοριστικοί όροι μη εξόδου από τη χώρα, ενώ επιπλέον, στους 9 επιβλήθηκε παρουσία μια φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους.

Τέλος, το πιο πρόσφατο στιγμιότυπο των διωκτικών χειρισμών του κράτους αφορά στη δικογραφία του Καρατζά, οι ύποπτοι της οποίας - κάτοικοι Χαλκιδικής και Θεσσαλονίκης - καλούνται σταδιακά στο παρόν προκειμένου να απολογηθούν ενώπιον του ανακριτή. Οι πρώτες κλήσεις όριζαν ανακριτική διαδικασία για τις 25 και 26 Ιουνίου και τελικά δόθηκαν προθεσμίες για τις 7,8 και 9 Ιουλίου.

Παρατηρούμε λοιπόν ότι μετά από ένα μεγάλο διάστημα αδράνειας των ανακριτικών διαδικασιών, το κράτος επιχείρησε πριν περίπου 3 μήνες να ολοκληρώσει «όσα άφησε σε εκκρεμότητα» και μάλιστα με απαρχή τις δύο μεγάλες δικογραφίες, που περιλαμβάνουν την κατηγορία της σύστασης εγκληματικής οργάνωσης – αυτής του

εμπρησμού του εργοταξίου και αυτής του Καρατζά, τις οποίες και έχει επιχειρήσει να συνδέσει μέσω της κλήσης των 23 υπόπτων του Καρατζά για λήψη γενετικού υλικού για την υπόθεση του εργοταξίου (στις 7 Μαρτίου '14), προκειμένου να θεμελιώσει καλύτερα τη ρητορική περί ύπαρξης και δράσης εγκληματικής οργάνωσης στη Χαλκιδική. Το ευμενές αποτέλεσμα της ανάκρισης των 15 ατόμων της δικογραφίας του Φεβρουαρίου καταδεικνύει ότι το κράτος προσδιορίζει δυναμικά τη στάση του, ανάλογα με την εκάστοτε κατάσταση του κινήματος, με στόχο πάντα τον περιορισμό των αντιστάσεων/ κινητοποιήσεων, ο οποίος άλλοτε επιδιώκεται με την καταστολή των αντιστάσεων μέσω της τρομοκράτησης και άλλοτε με την αποφυγή της πρόκλησής τους. Έτσι, ενώ κατά το διάστημα μετά τον εμπρησμό του εργοταξίου το κράτος επέβαλε προφυλακίσεις και εγγυήσεις στους 7 διωκόμενους για το εργοτάξιο, στοχεύοντας στη φίμωση ενός τότε δυναμικού κινήματος, το οποίο ωστόσο δεν είχε την πολιτική εμπειρία να αντισταθεί στον τρόπο που του επιβαλλόταν, αντίθετα, στο παρόν, με το να μην επιβάλει ούτε καν εγγυήσεις, επιλέγει να μην προκαλέσει την αναζωπύρωση ενός κινήματος σε ύφεση, το οποίο θα ήταν ωστόσο πιο ώριμο για να απαντήσει κινηματικά στις επιθέσεις της κυριαρχίας. Την ίδια στιγμή, μέσω των περιοριστικών όρων διατηρεί υπό ομηρία ολοένα και περισσότερους αγωνιστές, μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης τους, επιχειρώντας έτσι να τους απομακρύνει από τον αγώνα.

Επιπλέον, μπορεί οι εν λόγω δικογραφίες να οδεύουν προς κλείσιμο (μετά το πέρας των ανακρίσεων), αλλά δεν αποκλείεται μελλοντικά να επανέλθουν στο προσκήνιο, μέσω του ορισμού ειδικού εφέτη ανακριτή. Με αυτόν τον τρόπο, όπως σε αντίστοιχες υποθέσεις, θα ασκηθούν εκ νέου διώξεις, προκειμένου να συνδεθούν όλες οι δικογραφίες υπό το πρίσμα της ύπαρξης και διαρκούς δράσης μιας ενιαίας εγκληματικής οργάνωσης, με τυχόν επιμέρους υποομάδες.

Τέλος, αξίζει να αναφερθεί ότι οι κατηγορούμενοι για τις υποθέσεις του αγώνα στους οποίους έχει αποδοθεί η κατηγορία της σύστασης και συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση είναι δυναμικά έγκλειστοι στις φυλακές υψίστης ασφαλείας που σχεδιάζονται με το νομοσχέδιο που δόθηκε στη δημοσιότητα από το υπουργείο δικαιοσύνης στα μέσα Μαρτίου, βάσει του οποίου οι φυλακές ή τμήματα φυλακών (κελιά) τύπου Γ, θα φυλάσσουν κυρίως κρατούμενους για εγκλήματα που περιλαμβάνονται στον 187 και 187Α περί εγκληματικών και τρομοκρατικών οργανώσεων, καθώς και όσους θεωρούνται "απειθαρχοί" κρατούμενοι, με το επιχείρημα ότι με τη "στάση" τους διαταράσσουν ή δημιουργούν προβλήματα στην καθημερινότητα της φυλακής. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το κράτος μέσω της νέας αυτής απειλής του για ακραίους και απάνθρωπους εγκλεισμούς επιδιώκει την τρομοκράτηση όλων εκείνων οι οποίοι αντιστέκονται στην κρατική επιβολή που διαβλέπει στην προάσπιση των εγχώριων αλλά και παγκόσμιων συμφερόντων του κεφαλαίου. Στο πλαίσιο αυτό, η αντίσταση στο νέο αυτό νομοσχέδιο θα πρέπει να αποτελέσει τμήμα του αγώνα για την υπεράσπιση των διωκόμενων του αγώνα ενάντια στα μεταλλεία χρυσού.

Η επίθεση κράτους και εταιρείας ενάντια σε οποιονδήποτε αγωνιζόμενο συνιστά επίθεση εναντίον όλων μας, μια επίθεση που τελικά στοχεύει στον ίδιο τον αγώνα. Συνεπώς, αν θέλουμε να μην υποκύψουμε στην προσπάθεια κράτους και εταιρειών να καταστειλουν και να ποινικοποιήσουν κάθε φωνή που αντιστέκεται, οφείλουμε όχι μόνο να συνεχίσουμε τον αγώνα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού και να τον συνδέσουμε με άλλους συναφείς αγώνες, αλλά και να αντισταθούμε στην ανάπτυξη της βιομηχανίας διώξεων στην περιοχή. Οφείλουμε να υπερασπιστούμε τον αγώνα χωρίς να υιοθετούμε αμυντικές στάσεις διαπραγματευόμενοι τη νομιμότητα του με όρους αστικής δικαιοσύνης, γιατί γνωρίζουμε ότι είναι δίκαιος. Απέναντι στη «νόμιμη» βία της κυριαρχίας που απαιτεί από τους κοινωνικούς αγώνες πιστοποιητικά νομιμοφροσύνης και υπακοής, οφείλουμε να αντιτάξουμε την αδιαπραγμάτευτη αλληλεγγύη μας σε όσους υφίστανται ή θα υποστούν μελλοντικά τις συνέπειες της επιβολής κρατικής τρομοκρατίας στην περιοχή, σε όλους εκείνους που διώκονται γιατί μαζί με χιλιάδες άλλους υπερασπίστηκαν με αξιοπρέπεια τη γη και την ελευθερία τους.

Ο αγώνας συνεχίζεται

Όλες και όλοι στον Πολύγυρο στις 7, 8 και 9 Ιουλίου για τις ανακρίσεις των διωκόμενων της δικογραφίας του Καρατζά*

Επιτροπή αλληλεγγύης στους διωκόμενους του αγώνα ενάντια στην εξόρυξη χρυσού

<http://solidaritynogold.espivblogs.net>

solidaritynogold@gmail.com

* Για μετάβαση με λεωφορείο από τη Θεσ/νίκη στον Πολύγυρο, επικοινωνήστε στο email της επιτροπής αλληλεγγύης solidaritynogold@gmail.com